HATÁROZATOK

A TANÁCS (EU) 2023/1051 HATÁROZATA

(2023. május 22.)

az Európai Uniónak a Lisszaboni Megállapodás eredetmegjelölésekről és földrajzi jelzésekről szóló genfi szövegéhez történő csatlakozásáról szóló (EU) 2019/1754 határozat módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikkére, összefüggésben 218. cikke (6) bekezdésének a) pontjával,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament egyetértésére,

mivel:

(1) Az eredetmegjelölések oltalmára és nemzetközi lajstromozására vonatkozó, 1958. október 31-i Lisszaboni Megállapodás (a továbbiakban: a Lisszaboni Megállapodás) a Szellemi Tulajdon Világszervezete (a továbbiakban: WIPO) által igazgatott szerződés. A Lisszaboni Megállapodás az ipari tulajdon oltalmára létesült Unió keretében egy külön uniót (a továbbiakban: a Külön Unió) hoz létre. Ez nyitva áll az ipari tulajdon oltalmáról szóló, 1883. március 20-án aláírt Párizsi Egyezmény felei előtt. A szerződő feleknek (a továbbiakban: a felek) a területükön oltalomban kell részesíteniük a többi fél termékeinek a származási országban elismert és oltalom alatt álló, a WIPO Nemzetközi Irodája által lajstromozott eredetmegjelöléseit, kivéve, ha a lajstromozásról szóló értesítés kézhezvételétől számított egy éven belül úgy nyilatkoznak, hogy nem tudják biztosítani az oltalmat.

(2) Hét tagállam részes fele a Lisszaboni Megállapodásnak, nevezetesen Bulgária, Csehország, Franciaország, Magyarország, Olaszország, Portugália és Szlovákia. Maga az Unió nem részes fele a Lisszaboni Megállapodásnak, mivel ahhoz csak országok csatlakozhatnak.

(3) A Lisszaboni Megállapodás felülvizsgálatát követően a WIPO diplomáciai konferenciája 2015. május 20-án elfogadta a Lisszaboni Megállapodás eredetmegjelölésekről és földrajzi jelzésekről szóló genfi szövegét ([1]) (a továbbiakban: a Genfi Szöveg). A Genfi Szöveg kiterjeszti az eredetmegjelölések oltalmát valamennyi földrajzi jelzésre, és lehetővé teszi, hogy kormányközi szervezetek abban féllé váljanak.

(4) 2017. október 25-i ítéletében ([2]) az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: a Bíróság) megállapította, hogy a Genfi Szöveg megtárgyalása az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 3. cikkének (1) bekezdése által az Unióra az EUMSZ 207. cikkének (1) bekezdésében említett közös kereskedelempolitika területén ruházott kizárólagos hatáskörbe tartozik.

(5) A Bizottság 2018. július 27-én – az EUMSZ 207. cikke és 218. cikke (6) bekezdésének a) pontja alapján – tanácsi határozatra irányuló javaslatot terjesztett elő az Uniónak a Genfi Szöveghez való csatlakozásáról. Tekintettel az Uniónak a Genfi Szöveg megtárgyalására vonatkozó kizárólagos hatáskörére, az említett javaslat úgy rendelkezett, hogy csak az Unió csatlakozik az említett Szöveghez.

([1]) HL L 271., 2019.10.24., 15. o.

([2]) A Bíróság 2017. október 25-i *Bizottság kontra Tanács (felülvizsgált Lisszaboni Megállapodás)* ítélete, C-389/15, ECLI:EU:C:2017:798.

(6) A Tanács 2019. október 7-én – az EUMSZ 293. cikkének (1) bekezdésével összhangban – egyhangúlag elfogadta az Uniónak a Genfi Szöveghez történő csatlakozásáról szóló (EU) 2019/1754 határozatot ([3]). Az (EU) 2019/1754 határozat 3. cikke úgy rendelkezik, hogy azon tagállamok, amelyek úgy kívánják, felhatalmazást kapnak arra, hogy az Unióval párhuzamosan – az Unió érdekében és annak kizárólagos hatásköre teljeskörű tiszteletben tartása mellett – megerősítsék a Genfi Szöveget, vagy adott esetben csatlakozzanak ahhoz. Az (EU) 2019/1754 határozat 4. cikke úgy rendelkezik, hogy – az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban – a Külön Unióban a Bizottság képviseli az Uniót és minden olyan tagállamot, amely megerősíti a Genfi Szöveget, vagy csatlakozik ahhoz. Az (EU) 2019/1754 határozat 4. cikke továbbá úgy rendelkezik, hogy az Unió felelős az Unió és a Genfi Szöveget megerősítő vagy ahhoz csatlakozó tagállamok jogai gyakorlásának és kötelezettségei teljesítésének biztosításáért.

(7) A Bizottság – az (EU) 2019/1754 határozat elfogadásával kapcsolatos tanácsi jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozatban – vitatta annak lehetőségét, hogy valamennyi tagállam, amely úgy kívánja, felhatalmazást kapjon, a Genfi Szöveg megerősítésére vagy az ahhoz való csatlakozásra az Unióval párhuzamosan. A Bizottság azonban kijelentette azt is, hogy kész volna elfogadni, hogy azon hét tagállam, amelyek már részes felei a Lisszaboni Megállapodásnak, és amelyek számos, az említett megállapodás alapján bejegyzett szellemi tulajdonjoggal rendelkeznek, felhatalmazást kaphassanak a Genfi Szöveghez az Unió érdekében történő csatlakozásra.

(8) A Genfi Szöveg 2020. február 26-án lépett hatályba, három hónappal azután, hogy az Unió letétbe helyezte csatlakozási okiratát, ezzel a részes felek számát a szükséges ötre emelve.

(9) A Bizottság 2020. január 17-én – az EUMSZ 263. cikke alapján – eljárást indított az (EU) 2019/1754 határozat részleges megsemmisítése céljából, elsődlegesen azzal az indokkal, hogy a határozat sérti az EUMSZ 218. cikkének (6) bekezdését és 293. cikkének (1) bekezdését, a hatáskör-átruházásnak az EUSZ 13. cikkének (2) bekezdésében megállapított elvét, az intézményi egyensúly elvét és a Bizottság kezdeményezési jogát, továbbá másodlagosan azzal az indokkal, hogy a határozat sérti az EUMSZ 2. cikkének (1) bekezdését és 207. cikkét, valamint az indokolási kötelezettséget.

(10) A Bizottság arra kérte a Bíróságot, hogy semmisítse meg az (EU) 2019/1754 határozatot annyiban, amennyiben az említett határozat valamennyi tagállamot felhatalmazza a Genfi Szöveghez való csatlakozásra. A Bizottság azonban azt is kérte a Bíróságtól, hogy tartsa fenn az említett határozat megsemmisíteni kért részeinek joghatásait, különösen a Genfi Szöveghez való csatlakozásra adott felhatalmazás bármely olyan igénybevételét, amelyet a Lisszaboni Megállapodásban már részes fél hét tagállam az ítélet meghozatalának időpontját megelőzően végrehajtott. A Bizottság jelezte, hogy kivételesen el tud fogadni egy olyan kompromisszumot, amely szerint azon hét tagállam, amelyek részes felei a Lisszaboni Megállapodásnak, a jogfolytonossággal kapcsolatos problémák elkerülése érdekében csatlakoznak a Genfi Szöveghez.

(11) A Bíróság a 2022. november 22-i ítéletében ([4]) megsemmisítette az (EU) 2019/1754 határozat 3. cikkét, valamint – abban a mértékben, amennyiben a tagállamokra való utalásokat tartalmaz – a 4. cikkét.

(12) A Bíróság a 2022. november 22-i ítéletében elismerte annak szükségességét is, hogy megőrizzék a Lisszaboni Megállapodás alapján lajstromozott eredetmegjelölések oltalmának szenioritását és folytonosságát azon hét tagállamban, amelyek már részes felei voltak az említett megállapodásnak, különösen – az Unió és a tagállamok közötti lojális együttműködésnek az EUSZ 4. cikkének (3) bekezdésében foglalt elvével összhangban – az említett nemzeti lajstromozásokból eredő szerzett jogok védelme érdekében. A Bíróság tehát kijelentette, hogy az (EU) 2019/1754 határozat megsemmisített részeinek joghatásait fenn kell tartani – egy új tanácsi határozatnak az ítélet meghozatalának időpontjától számított hat hónapot meg nem haladó, észszerű határidőben történő hatálybalépéséig – azon tagállamok tekintetében, amelyek már éltek a Genfi Szöveg megerősítésére vagy az ahhoz való csatlakozásra vonatkozó felhatalmazással.

(13) Tekintettel az Unió kizárólagos hatáskörére és az Unió Genfi Szöveghez történő csatlakozásának lehetőségére, a tagállamokat csak bizonyos kellően indokolt és egyedi körülmények között lehet felhatalmazni arra, hogy – az Unió érdekében – az Unióval párhuzamosan csatlakozzanak a Genfi Szöveghez.

([3]) A Tanács (EU) 2019/1754 határozata (2019. október 7.) az Európai Uniónak a Lisszaboni Megállapodás eredetmegjelölésekről és földrajzi jelzésekről szóló genfi szövegéhez történő csatlakozásáról (HL L 271., 2019.10.24., 12. o.).

([4]) A Bíróság 2022. november 22-i *Bizottság kontra Tanács* ítélete, C-24/20, ECLI:EU:C:2022:911.

(14) Az (EU) 2019/1753 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([5]) 11. cikke átmeneti rendelkezéseket ír elő a tagállamokból származó, a Lisszaboni Megállapodás alapján már lajstromozott eredetmegjelölésekre vonatkozóan. Az említett rendelkezések alapján a Lisszaboni Megállapodásban részes fél hét tagállam 2022. november 14-ig értesítette a Bizottságot arról, hogy úgy döntöttek, kérelmezik a Lisszaboni Megállapodás alapján már lajstromozott eredetmegjelöléseknek a Genfi Szöveg szerinti nemzetközi lajstromozását.

(15) Tekintve az említett egyedi körülményeket, helyénvaló módosítani az (EU) 2019/1754 határozatot annak érdekében, hogy – az Unió kizárólagos hatáskörének teljeskörű tiszteletben tartása mellett – azon hét tagállam, amelyek a Genfi Szöveg hatálybalépését megelőzően részes felei voltak a Lisszaboni Megállapodásnak, felhatalmazást kapjanak a Genfi Szöveg megerősítésére vagy az ahhoz való csatlakozásra is, szigorúan abban a mértékben, amennyiben ez szükséges az említett tagállamok által a Lisszaboni Megállapodás alapján már lajstromozott eredetmegjelölések oltalma szenioritásának és folytonosságának az Unió érdekében történő megőrzéséhez.

(16) Az (EU) 2019/1754 határozatot ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az (EU) 2019/1754 határozat módosításai

Az (EU) 2019/1754 határozat a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„Azon tagállamok, amelyek 2020. február 26-án a Lisszaboni Megállapodás részes felei voltak, nevezetesen Bulgária, Csehország, Franciaország, Magyarország, Olaszország, Portugália és Szlovákia, az Unió kizárólagos hatáskörének teljeskörű tiszteletben tartása mellett felhatalmazást kapnak arra, hogy az Unióval párhuzamosan megerősítsék a Genfi Szöveget, vagy csatlakozzanak ahhoz, szigorúan abban a mértékben, amennyiben ez szükséges az említett tagállamok által a Lisszaboni Megállapodás alapján már lajstromozott eredetmegjelölések oltalma szenioritásának és folytonosságának az Unió érdekében történő megőrzéséhez, valamint az (EU) 2019/1753 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 11. cikkében előírt kötelezettségeknek való megfeleléshez.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1753 rendelete (2019. október 23.) az Uniónak a Lisszaboni Megállapodás eredetmegjelölésekről és földrajzi jelzésekről szóló genfi szövegéhez történő csatlakozását követő fellépéséről (HL L 271., 2019.10.24., 1. o.).”

2. A 4. cikk (1) bekezdésének első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az EUSZ 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Külön Unióban a Bizottság képviseli az Uniót és azon tagállamokat, amelyek e határozat 3. cikke alapján megerősítették a Genfi Szöveget, vagy csatlakoztak ahhoz. Az Unió felelős az Unió e határozat 3. cikke szerinti jogai gyakorlásának és kötelezettségei teljesítésének biztosításáért.”

2. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1753 rendelete (2019. október 23.) az Uniónak a Lisszaboni Megállapodás eredetmegjelölésekről és földrajzi jelzésekről szóló genfi szövegéhez történő csatlakozását követő fellépéséről (HL L 271., 2019.10.24., 1. o.).

Kelt Brüsszelben, 2023. május 22-én.

a Tanács részéről
az elnök
E. BUSCH